

καίνται ἱπακρίως τῶν κλάδων σχηματίζοντα βότρους μασχαλιαίους. Ἐκαστον δὲ ἄθος σύγκειται ἀπὸ περιάνθιον ἑξήμερες, οὗ τὰ μὲν πέντε μέρη εἶναι ἴσα σχεδὸν πρὸς ἄλληλα μὲ ἄκρα ὑποκυμαιώδη, τὸ δὲ ἕκτον βραχύτερον καὶ ὠχρότερον καὶ κυλινδρικῶς κυρτούμενον εἶναι πρὸς τὴν κορυφὴν ὑποδοντωτόν. Ἐκ δύο σπημόνων, μὲ νήματα βραχύτατα, συμφῶν τῷ στυλῷ τῆς ὠσθήκης· καὶ ἐξ ὠσθήκης τριγώρου ἐπὶ τὸ περιάνθιον κειμένης μακρᾶς καὶ κυλινδρικῆς.

Ἡ ὠσθήκη αὕτη μετὰ τὴν γονιμοποίησιν μεταβάλλεται εἰς καρπὸν ἥτοι εἰς κάψαν μακράν, κυρτὴν, κεραιοειδῆ, καὶ κατὰ τὰ δύο αὐτῆς πέρατα διαστενόμενην, δισφρόνκτην, τρίθυρον, μονόχωρον διὰ τὴν τῶν δισφραγμάτων καταστροφὴν ἐν καιρῷ τῆς ὠριμάσεως καὶ πλήρη πόλτου ἀρωματικωτάτου, μελανοῦ περιβάλλοντος πολυάριθμα καὶ λεπτότατα σπέρματα.

Ἐξ ὧν δὲ τῶν μερῶν τοῦ φυτοῦ ὁ καρπὸς εὖτος διὰ τὸν ἐν αὐτῷ περιεχόμενον ἀρωματικὸν πόλτον εἶναι χρήσιμος.

Βοτανικῶς θεωρουμένη ἡ *Barilla* κατατάσσεται εἰς τὸν διακλαδισμόν τῶν *Μονοκοτυληδόρων* καὶ τὴν οἰκογένειαν τῶν *Ὀρχεων* (*Orchideæ*) ἀποτελεῖ δὲ ἴδιον γένος, κατὰ τοὺς νεωτέρους Βοτανικοὺς, τὸ γένος *Vanilla*. Τὸ δὲ εἶδος τὸ χορηγοῦν τοὺς χρήσιμους καρποὺς εἶναι ἡ *vanilla aromatica*, τῆς ὁποίας τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν, καὶ ἣτις κατετάχθη ὑπὸ τοῦ Λινναίου ἄλλοτε εἰς τὸ γένος *Epidendrum* διὸ καὶ φέρει ὡς συνώνυμον *Epidendrum Vanilla*.

Διακρίνονται δὲ τρεῖς ποιότητες τοῦ καρποῦ τούτου εἰς τὸ εὐπόριον α. ἡ *pompona*, β. ἡ *legitima*, καὶ γ. ἡ *batarde*, ἐξ αὐτῶν δὲ ἡ μὲν πρώτη εἶναι ἡ πολυτιμωτέρα καὶ διακρίνεται ἀπὸ τὰς παχυτέρας καὶ οἰοῦναι ἐξωγκωμένας κάψας αὐτῆς, ἡ δὲ δευτέρα γινώσκουμένη ἀπὸ τὰς ἰσχυρότερας καὶ μακρυτέρας κάψας αὐτῆς· εἶναι συχνοτέρα καὶ τιμᾶται ἐπίσης· ἀλλ' ἡ τρίτη ἦντο ἀρωματικὴ θεωρεῖται παρὰ τινῶν ὡς χορηγομένη ἀπὸ ἄλλο εἶδος φυτοῦ, διὸ καὶ τιμᾶται ὀλιγώτερον.

Ἡ *Barilla* ἐνεργεῖ ἰσχυρῶς ἐπὶ τῆς ζωτικῆς οικονομίας, καὶ τὴν ἐνέργειάν της ταύτην ὁ μὲν Λινναῖος ἀπέδιδεν ἐσφαλμένως εἰς τὰ ἐν τῷ καρπῷ σπέρματα, οἱ δὲ νεώτεροι ἀποδίδουσιν ὀρθότερον εἰς τὸν περὶ αὐτὰ ἀρωματικὸν πόλτον. Εἶναι δὲ ἡ *Barilla* το νικη, θερμαντικὴ, ἐρεθιστικὴ, στομαχικὴ, διουρητικὴ, ἐμμηναγωγὸς καὶ ἐρώτων διεγερτικὴ· ἡ ἰσχυρά τοῦ ἀρώματος αὐτῆς ἐπιβροῇ ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος μεταδιδόμενη ταχέως εἰς τὰ ὄργανα, αὐξάνει τὴν δραστηριότητα τῶν λειτουργειῶν των. Διευκολύνει ὅθεν τὴν χώνευσιν καὶ τὴν θρέψιν, καὶ αὐξάνει τὴν ἀθλητικὴν διαπνοὴν καὶ τὰς ἐκκρίσεις, ἀλλ' ἡ μεγάλη αὐτῆς χρῆσις δύνатаи νὰ βλάψῃ τὴν ὀργῶσαν καὶ εὐερέτιστον φύσιν. (1)

Μεταχειρίζονται δὲ σήμερον τὴν *Barillan* μᾶλλον οἱ Σακχαροπλάσται καὶ οἱ μάγειροι, ἢ οἱ ἱατροί. διότι

δι' αὐτῆς ἀρτύνουσι καὶ ἀρωματίζουσι διάφορα γλυκύσματα, παγωτά, καὶ ἐδέσματα. Πρὸ πάντων ὅμως εἶναι χρήσιμος εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς *Λίτας* (*chocolat*) εἰς ἣν δίδει γεῦσιν εὐχάριστην τὴν ὁποίαν καθιστᾷ εὐπεπτοτέραν.

Θ. Γ. Ὁρρανίδης.

ΕΙΜΑΡΜΕΝΗΣ ΠΑΙΓΝΙΑ.

ΔΙΗΓΗΜΑ

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

(Συνέχεια, ἰδὲ Τεύχη IB'. — 1Δ').

Τὴν πεποιθήσιν ταύτην ἔχων, ὠρμητα πρὸς αὐτὴν Καὶ περὶ μὲν τοῦ γένους καλῶς ἐμάντευτα, διότι ἐκ τῆς ὥσιν γυνὴ ἦτον· εἰς τοῦτο δὲ καὶ μόνον περιωρῆς ἡ μαντική μου. Ἦτον γυνή, ἀλλ' ὄχι ἡ γυνὴ τὴν ὁποίαν ἠλπίζα. Τὴν ἄφρα νὰ περᾶσθαι δαγκάνων χεῖλη μου μέχρῃς αἵματος. Ἀλλὰ πάλιν, πλέον ἡμισεῖας ὥρας δὲν περῆλθε· τὸ τέταρτον πάντως συγχωρεῖται, πολλὰ μεγάλη δὲν ἦτον ἡ βραδύτης. Καὶ τὴν βραδύτητα ταύτην χίλια πράγματα, χίλια πιθανὰ συμβάντα ἠδύναντο ἴσως νὰ τὴν δικαιολογήσῃ· ἔπρεπε λοιπὸν νὰ περιμένω, καὶ σιωπῶν νὰ μαντικὸν χαλινόν μου. Ἐδῶ ὅμως ἦτον ἡ δυσκολία.

Ἄν ἡμίσεια ὥρα ἀθημονίας μ' ἔφερεν εἰς ταύτην κατάστασιν, οἷον ἀφίω νὰ στοχασθῇτε πού κατ' ἔπαρτα ὅταν ἄλλη ἡμίσεια διεδέχθῃ τὴν πρώτην, ὅταν ἤκουσα νὰ σημάνῃ τὸ μεσονύκτιον! Ὁ πόθος πλέον δὲν μ' ἐχώρει· ἕως τότε ἔμενα καρπομένη ἐπάνω εἰς ἐν πεζούλιον, ὡς ἀνδριάς ἐπὶ στυλοβάτι, ἀλλ' ἀδύνατον ἦτον νὰ μείνω περισσότερον εἰς τὴν συνετὴν ταύτην ἀκίνησιν.

Τυλιγμένος ἕως τοὺς ὀδόντας εἰς τὸν πλατὺν μηδύν μου, διέτρεχα μὲ μεγάλα βήματα τὸ περὶ ἐκένον διάστημα, προσφέρων λέξεις ἀσυναρτήτους, ἀντιναστούμενος αἵφνης καὶ σταματῶν διὰ τὴν ἀκρασίαν τὸν ἦχον τῶν βηματίων μου, τὰ ὁποῖα πᾶσαν στιγμὴν ἐξελάμβανα ὡς βήματα ξένα, ἀρχίζων πάλιν νὰ περπατῶ ταχέως, καὶ πάλιν νὰ διακόπτω τὸν δρόμον μου ὡς ἀνθρώπος τιταραγμένος ἔχων καὶ τὰς αἰσθήσεις καὶ τὴν συνειδήσιν. Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς λυτρώσῃ. Ἀν γινώσκειται μου, ἀπὸ παρομοίαν προσδοκίαν καὶ παρομοίαν ταραχήν!

Ἀλλ' ἂν ἡ τύχη ἐδεῖχθῃ τόσον ἀσπλαγχνος καὶ ἰμέ, ἐγὼ θὰ φανῶ πρὸς ὑμᾶς συγκαταβατικώτερος.

(1) Poiret—Flore Medicale art. vanille.